

РЕШЕНИЕ

№ 7679

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Ева Пелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7879** по описа за **2021** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Н. Е. Н., ЕГН [ЕГН], чрез процесуалния й представител адв. М. Д., срещу Решение № 20126689 от 28.05.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 6-ти състав, постановено по АНХД № 3354 по описа за 2021 г., с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 3695948, издаден от СДВР. С потвърдения ЕФ на основание чл.189, ал.4 във вр. с чл.182, ал.1, т.4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на касаторката е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 400 лева, за извършено нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба се релевират доводи за незаконосъобразност на процесното решение, като постановено в противоречие с материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Според касатора съдебното решение е постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила, доколкото е неясно и вътрешно противоречиво, което го прави необосновано до степен пълна липса на мотиви. Излага още, че съдът не се е произнесъл по направеното в раздел 1 от жалбата възражение за нарушение на чл.34 от ЗАНН. Твърди, че електронният фиш

касае нарушение, извършено на 08.10.2017 г., а самият документ е издаден едва на 13.06.2020 г., от което прави извод, че образуваното срещу нея административнонаказателно производство е започнато 2 години и 8 месеца след извършване на нарушението или 1 година и 8 месеца след изтичане на законоустановения давностен срок, в рамките на който законосъобразно може да се образува производство. Излага съображения, че в конкретния случай електронният фиш не носи дата на издаване, но се установява по несъмнен начин, че същият не е издаден в рамките на едногодишния срок от извършване на нарушението. В условие на евентуалност, в случай че не се приемат доводите, изложени в жалбата, касаторката претендира за приложение на давността по чл.80 от НК. Твърди, че в конкретния случай дата на нарушението е датата на заснемане – 08.10.2017г., от който момент започва да тече давностният срок. Същият е изтекъл на 08.10.2020 г., а електронният фиш е връчен на 06.02.2021 г. – 4 месеца след изтичане на 3-годишния давностен срок за това. Сочи също така, че в ЕФ Н. Н. е посочена като собственик, какъвто не е, а ползвател на автомобила не е посочен. Претендира за отмяна на решението на СРС и за отмяна на ЕФ.

Ответникът СДВР не изразява становище по касационната жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X.-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл.210, ал.1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл.208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че съгласно запис от техническо средство „SITRAFFIC LINX E. 400 № 003059047BA3 на 08.10.2017 г., в 14:09 часа, в [населено място], по [улица]и срещу Плувен център „М. Л.“, с посока на движение от Телевизионната кула към Посолството на Румъния, при ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място и пътен знак Е-24, лек автомобил марка „О. А.“ с регистрационен [рег.номер на МПС] , нарушил разпоредбата на чл.21, ал.1 ЗДвП като вместо с разрешена скорост от 50 км/ч се е движил със скорост от 87 км/ч и по този начин превишил разрешената скорост с 37 км/ч. Въз основа на видеоматериала СДВР издал електронен фиш за налагане на глоба серия К № 3695948, с който на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП на Н. Е. Н. била наложена глоба в размер на 400 лв.

СРС е достигнал до извода, че заснемането на административното нарушение, е извършено с одобрен тип техническо средство, което към момента на заснемането е било технически изправно. Приел е, че заснемането е извършено при спазване на правилата за това и че от приобщените писмени доказателства и веществени доказателствени средства /снимков материал/ по безспорен начин се установяват елементите от фактическия състав на административното нарушение, за санкционирането на което е издаден електронният фиш. Посочил е, че деянието правилно е квалифицирано като административно нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП и на извършителя му е наложено предвиденото за него в чл.189, ал.4 във вр. с чл.182,

ал.1, т.4 от ЗДвП административно нарушение - глоба в размер на 400 лв.

Настоящият състав намира обжалваното решение на районния съд за правилно и обосновано. Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това. Противно на твърденията на касаторката, допуснатите технически грешки не опорочават въззивния акт до степен на пълна неразбираемост на волята на съда.

В мотивите на решението е посочено, че предвиденият в чл.80, ал.1, т.5, вр. чл.81, ал.3 НК срок – четири години и половина от извършване на нарушението на 08.07.2017 г. „е изтекъл“, което не отговаря на броенето на срока към датата на постановяване на решението на 28.05.2021 г. Абсолютният давностен срок по чл.80, ал.1, т.5, вр. чл.81, ал.3 НК изтича на 08.01.2022 г. и не е изтекъл, както към датата на първоинстанционното, така и на касационното решение. Погрешното пресмятане на срока в мотивите на решението не може да доведе до приложение на давността, нито до неправилност на съдебния акт, чийто краен резултат съответства на установената по делото фактическа обстановка при правилно приложение на закона. Връчването на ЕФ има отношение към упражняване на правото на жалба срещу него, респ. към влизането му в сила, но е и към изтичането на срока по чл.80, ал.1, т.5, вр. чл.81, ал.3 НК, който съгласно изричната законова разпоредба не се влияе от спирането или прекъсването на давността.

Неоснователни са възраженията на касаторката, че съдът не се е произнесъл по направеното възражение за нарушение на чл.34 от ЗАНН. По отношение на формата, съдържанието, реквизитите и процедурата по издаване на електронните фишове, нормите на ЗАНН са неприложими, включително и преценката относно давностните срокове по чл.34 от ЗАНН, тъй като правилата за това се съдържат в специалния закон – ЗДвП. Законодателят е установил облекчена форма и процедура по издаване на ЕФ в разпоредбите на чл.189, ал.4-12 от ЗДвП, при която не се съставя акт за установяване на административно нарушение (АУАН). По силата на чл.189, ал.4 ЗДвП електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Законоустановените реквизите на документа не предполагат посочване на датата на неговото издаване, а единствено на дата и час на извършване на нарушението, което е логично предвид установяването му с автоматизирано техническо средство по смисъла на пар.6, т.65 от ДР на ЗДвП. Съгласно пар.6, т.63 от ДР на ЗДвП "Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. В случая автоматичното заснемане е осъществено на 08.10.2017 г., която е единствената

релевантна дата за изтичане на срока по чл.80, ал.1, т.5, вр. чл.81, ал.3 НК. При липса на основание за съставяне на АУАН са неприложими сроковете по чл.34 ЗАНН, а възпроизвеждането на електронното изявление (снимка на МПС с рег. [рег.номер на МПС]) на хартиен носител за целите на съдебния процес (според преписката това се е случило на 26.02.2021 г. при подадена жалба срещу ЕФ на 22.02.2021 г.) е ирелевантно. Посочената от касаторката дата на „издаване“ на ЕФ на 13.06.2020 г. не се установява от административнонаказателната преписка при липса на законово изискване за наличие на „дата на издаване“ на ЕФ. Цитираната в касационната жалба съдебна практика не е с характер на задължителна и касае случаи, при които първоначално е бил съставен ЕФ на собственика на МПС, след което последният посочва с декларация по чл.188, ал.1 ЗДвП ползвател, какъвто настоящият случай не е, тъй като срещу собственика на МПС не е издаван ЕФ.

Налице е значителна съдебна практика и в подкрепа на застъпването от настоящия касационен състав становище, напр.: Решение от 15.07.2019 г. по кнахд № 162/2019 г. на Русенския административен съд, Решение № 1984 от 13.04.2020 г. по кнахд № 1355/2020 г. на АССГ, Решение № 6196 от 09.11.2020 г. по кнахд № 6434/2020 г. на АССГ, Решение № 7369 от 09.11.2019 г. по кнахд № 10613/2019 г. на АССГ, Решение № 6170 от 29.10.2021 г. по кнахд № 5667/2021 г. на АССГ: „Административнонаказателно производство е започнало със съставянето на електронния фиш, което става автоматично при констатиране на нарушението, предвид характера на нарушението и начина на неговото установяване с видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения. Електронният фиш се генерира автоматично при извършване на нарушението, т.е., с това се образува и административнонаказателно производство. Както се изложи по-горе съобразно спецификата на електронния фиш, след неговото издаване не се издава АУАН или НП, т.е., с издаването на електронния фиш се образува административнонаказателно производство и същия подлежи единствено на връчване на нарушителя. Поради това и двете разпоредби на чл. 34 ЗАНН не намират приложение в конкретния случай“.

Законосъобразен е изводът на решаващия съд, че обжалваният правораздавателен акт е издаден при наличие на условията, визирани в чл.189, ал.4 от ЗДвП и съдържа изискуемите в същата разпоредба реквизити. Видно от приетите доказателства, нарушението е установено с стационарна видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, тип „SITRAFFIC LINX E. 400“, което към момента на заснемането е било съответно на одобрения тип.

В електронния фиш са отразени данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното й заплащане.

Правилно районният съд е приел, че от събраните доказателства се установява по безспорен начин, че на 08.10.2017 г. в 14:09 ч., в [населено място], при ограничение на скоростта на движение до 50 км/ч, валидно за населено място, моторно превозно средство - лек автомобил марка "О. А.", с рег. [рег.номер на МПС] , управлявано от Н. Е. Н., се е движело със скорост от 87 км/ч. Ползвателят на МПС е установен въз

основа на декларация по чл.188, ал.1 от ЗДвП на собственика В. Е. Н., поради което наказанието правилно е наложено на лицето, посочено в чл.189, ал.5 ЗДвП. Процесният електронен фиш е съставен по утвърдената бланка, поради което не може да се поддържа, че в него Н. Е. Н. е посочена като собственик на автомобила при представена от собственика декларация по чл.188, ал.1 ЗДвП.

Съгласно чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП водач, който превиши максималната скорост в населено място от 31 до 40 км/ч. се наказва с глоба в размер на 400 лв. Следователно деянието правилно е квалифицирано като нарушение по чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП и законосъобразно е наложено предвиденото в същата норма административно наказание - глоба в размер на 400 лв.

Предвид всичко изложено настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Не са налице релевираните в касационната жалба касационни основания за отмяната му, поради което на основание чл. 221, ал. 2 от АПК същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора ответникът има право на разноски, но същият не е заявил искане в тази насока, поради което разноски не се присъждат. Мотивиран от горното, Административен съд – София град, XVIII-ти Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20126689 от 28.05.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6-ти състав, постановено по анхд № 3354 по описа за 2021 г. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.